

αποδεικτικά στοιχεία προσκομισθέντα από τον κύριο του έργου ή από τις αρμόδιες αρχές, και γενικότερα το σύνολο των στοιχείων του φακέλου που έχει υποβληθεί ενώπιόν του, συνεκτιμώντας ιδίως τον βαθμό της σοβαρότητας της προβαλλόμενης πλημμέλειας και ελέγχοντας πιο συγκεκριμένα αν, λόγω αυτής, το ενδιαφερόμενο κοινό στερήθηκε κάποια εκ των εγγυήσεων οι οποίες έχουν θεσπιστεί, σύμφωνα με τους σκοπούς της οδηγίας 85/337, προκειμένου να καταστήσουν δυνατή την πρόσβασή του στις πληροφορίες και τη συμμετοχή του στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

(¹) EE C 133 της 5.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-90/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Αερομεταφορές — Συμφωνίες περι αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβούν σε κατανομή των μεταφορικών δικαιωμάτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων κοινοτικών αερομεταφορέων χωρίς διακρίσεις και στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και να γνωστοποιήσουν αμέσως τη διαδικασία αυτή στην Επιτροπή)

(2014/C 9/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Simonsson και M. Owsiany-Hornung)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szpunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περι αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (EE L 157, σ. 7) — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβούν σε κατανομή των μεταφορικών δικαιωμάτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων κοινοτικών αερομεταφορέων χωρίς διακρίσεις και στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και να γνωστοποιήσουν αμέσως τη διαδικασία αυτή στην Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περι αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα ως άνω άρθρα του κανονισμού αυτού.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA κατά AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-187/12 έως C-189/12) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 320/2006 — Κανονισμός (ΕΚ) 968/2006 — Γεωργία — Προσωρινό καθεστώς αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης — Έννοια των όρων «εγκαταστάσεις παραγωγής» και «πλήρης διάλυση»]

(2014/C 9/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA

κατά

AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής απόφασης — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (EE L 58, σ. 42), και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 (EE L 176, σ. 32) — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση ολόκληρης της ενίσχυσης — Έννοια των όρων «εγκαταστάσεις παραγωγής» και «πλήρης διάλυση» — Δυνατότητα των εργοστασίων ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης να λάβουν ολόκληρη την ενίσχυση στην περίπτωση κατά την οποία διατηρούν εγκαταστάσεις που δεν συνδέονται με την παραγωγή των προϊόντων αυτών, αλλά χρησιμοποιούνται για άλλα προϊόντα

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, και το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 320/2006, έχουν την έννοια ότι ο όρος «εγκαταστάσεις παραγωγής» που χρησιμοποιείται στα άρθρα αυτά καλύπτει τα σιλό που προορίζονται για την αποθήκευση ζάχαρης του λήπτη της ενίσχυσης, και μάλιστα ανεξάρτητα από το ότι χρησιμοποιούνται και για άλλες χρήσεις. Ο όρος αυτός δεν καλύπτει ούτε τα σιλό που χρησιμοποιούνται μόνο για την αποθήκευση ζάχαρης που έχει παραχθεί βάσει ποσόστωσης και έχει αποθηκευτεί από άλλους παραγωγούς ή έχει πωληθεί από αυτούς ούτε όσα χρησιμοποιούνται μόνο για τη συσκευασία ή τον εγκιβωτισμό της ζάχαρης ενόψει της εμπορίας της. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προβαίνει στην εκτίμηση αυτή σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά ή την πραγματική χρήση του οικείου σιλό.
- 2) Από την εξέταση του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος στην υπόθεση C-188/12 και του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος στην υπόθεση C-189/12 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού 320/2006 ή του άρθρου 4 του κανονισμού 968/2006.

(¹) EE C 194 της 30.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά X (C-199/12) και Y (C-200/12) και Z κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-199/12 έως C-201/12) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις για την παροχή του καθεστώτος πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Γενετήσιος προσανατολισμός — Λόγος διώξεως — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια των «πράξεων διώξης» — Βάσιμος φόβος διώξεως λόγω της συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Πράξεις αρκούντως σοβαρές για να στηριχθεί τέτοιος φόβος — Νομοθεσία ποινικοποιούσα ομοφυλοφιλικές πράξεις — Άρθρο 4 — Εξατομικευμένη αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων)

(2014/C 9/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Z

κατά

X (C-199/12), Y (C-200/12) και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

παρισταμένης της: Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (C-199/12 έως C-201/12)

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία των άρθρων 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (EE L 304, σ. 12) — Παροχή του καθεστώτος πρόσφυγα — Προϋποθέσεις — Λόγοι διώξεως — Ομοφυλοφιλία — Έννοια της ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας — Νομοθεσία της χώρας καταγωγής προβλέπουσα ποινή καθειρέξεως 10 ετών κατά κατώτατο όριο σε περίπτωση ομοφυλοφιλικών σχέσεων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ύπαρξη ποινικής νομοθεσίας όπως οι επίμαχες σε κάθε μία από τις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία αφορά ειδικά τους ομοφυλόφιλους, καθιστά δυνατή τη διαπίστωση ότι τα πρόσωπα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούντα ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα.
- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/83, σε συνδυασμό με το άρθρο της 9, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απλώς και μόνον η ποινικοποίηση των ομοφυλοφιλικών πράξεων δεν αποτελεί, αυτή καθ' εαυτήν, πράξη διώξεως. Αντιθέτως, ποινή φυλακίσεως ή καθειρέξεως κολάζουσα ομοφυλοφιλικές πράξεις και όντως εφαρμοζόμενη στη χώρα καταγωγής η οποία θέσπισε μια τέτοια νομοθεσία πρέπει να θεωρηθεί δυσανάλογη ή μεροληπτική κύρωση και επομένως αποτελεί πράξη διώξεως.
- 3) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83, σε συνδυασμό με το άρθρο της 2, στοιχείο γ', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μόνον αξιόποινες κατά τη νομοθεσία των κρατών μελών ομοφυλοφιλικές πράξεις αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της. Κατά την αξιολόγηση αιτήσεως παροχής του καθεστώτος πρόσφυγα, οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται εύλογα να αναμένουν, προκειμένου ο αιτών άσυλο να αποφύγει διώξη του, να αποκρύπτει την ομοφυλοφιλία του στη χώρα καταγωγής του ή να επιδεικνύει συγκράτηση κατά την εξωτερική του γενετήσιου προσανατολισμού του.

(¹) EE C 217 της 21.7.2012.